

Statsbane, og jeg vil blot ønske, at den højtærede Minister vil give et klart og bestemt Svar; det vilde ogsaa være til Besjledning for Tinget, naar det skal tage Beslutning til 3dje Behandling.

Forsgaard: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det foreliggende Forslag. Først en Bemærkning nærmest af lokal Natur, nemlig vedrørende den Jærnbanelinje, som jeg er særlig interesseret i, fordi den gaar igennem min Valgkreds. Jeg vil i Anledning deraf udtale min Erkendtlighed for den Villighed og Hensynsfuldhed, hvormed man i Udvalget er optraadt i denne Sag. Der stod en Strid ude i Egnen om to forfælsige Jærnbanelinier, og der var fra Landstingets Side og med ikke ringe Tilslutning ogsaa her i Tinget en Tilbøjelighed til at fastholde den ene Linie. Jeg anerkender, at Udvalget nu har vist sig billigt og retfærdigt til begge Sider, idet det har ladet Befolkningen paa vedkommende Egn have Valget mellem de to Linier. Ganske vist synes den ærede Ordfører at have den ene Linie saa at sige sær- dig, idet han gik ud fra, at det var en afgjort Sag, at den ene Linie var fastslaaet gennem Amtsrådets Indflydelse. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at den ærede Ordfører vil erkende, at Valget af Linien ifølge det foreliggende Forslag staar Egnen frit, og at det altsaa vil være de vedkommende Myndigheder, Indenrigsministeriet, Amtsrådet og de vedkommende Kommuner, der skulle ud med Pengene, som skulle afgøre dette Spørgsmaal. Jeg tør altsaa fastholde, at dette Jærnbanelspørgsmaal er løst billigt og hensynsfuldt til alle Sider, idet man har ladet vedkommende Egn selv afgøre, hvor den vil have sin Bane. — Jeg maa maaske føje endnu en Bemærkning dertil. Siden denne Sag sidst var for, og siden jeg her forebragte nogle Oplysninger om denne Sag, er der kommet en Indsigelse frem fra Landstingsmand Villars Lunn, hvori han har rejst Tvivl om Nøjagtigheden af de Oplysninger, som jeg har fremført her ude fra vedkommende Egn. Jeg skal sige, at jeg har modtaget ny Oplysninger, der fuldkomment stadfæste, hvad jeg derom tidligere har været i Stand til at meddele; men jeg har ikke troet, at det paa det nuværende Tidspunkt af Forhandlingerne havde nogen Interesse at behyrde ærede Medlemmer med endnu et stort Altskyld med Beregninger og Tegninger, og jeg har derfor foreløbig ikke ladet disse mine ny Oplysninger omdele. Jeg har troet, at Diskussionen nu var afsluttet, og at vi nu stod

ved en Afgørelse, hvor der ikke var Tid til at læse saadanne yderligere Oplysninger; men skulde der paa noget Punkt være Tvivl, skal jeg være parat til at fjerne enhver saadan Tvivl.

Der næst skal jeg gøre nogle Bemærkninger om det, som tør siges at være det egentlige Stridsspørgsmaal eller brændende Spørgsmaal i denne Sag, nemlig Striden om, hvorvidt vi skulle tilvejebringe Midlerne til Jærnbaneanlæg ved Statslaan eller ej. Jeg maa sige, at det undrer mig noget, at man overhovedet har kunnet gøre et Stridsspørgsmaal ud af denne Sag, og navnlig nu forundrer det mig i ikke ringe Grad at høre, at enkelte Medlemmer eller maaske flere Medlemmer, som sætte Pris paa at holde en radikal Tone, endnu tro, at der kan gøres Politik ud af denne Sag. Jeg for min Del har aldrig troet, at man fornødtigvis kunde gøre Politik ud af Jærnbanelspørgsmaal. Jeg har for flere Aar siden ment, at man burde løse Jærnbanelspørgsmaalet ganske for sig selv uden alle politiske Hensyn. Og for saa vidt man var gaaet til en Jærnbanelov uden saadanne Hensyn, saa har jeg allerede for flere Aar siden været rede til at gaa til en saadan Løsning af det finansielle Spørgsmaal, som der her er foreslaaet. Det vil altsaa let forstaaes, at jeg ikke har delt de Betænk- ligheder, hvorom der læses i Udvalgets Betænkning fra de ærede Medlemmers Side, som tidligere have været bekymrede i Anledning af denne Sag, men som nu have faaet deres Bekymringer fjernede. Jeg har ikke kunnet dele denne Glæde med de ærede Medlemmer, fordi jeg ikke i tidligere Tid har delt de ærede Medlemmers Bekymringer. Jeg har overhovedet aldrig kunnet lade mig overbevise om, at der var nogen væsentlig Forstel paa, om Rigsdagen bevilgede Penge af det, som laa i Statskassen, eller om Rigs- dagen bevilgede Penge i Form af Statslaan. Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind paa denne ret gamle og meget gennemdrøftede Sag; jeg skal kun sige, at jeg ikke stønner, at der nu længere er det allermindste Til- knytningspunkt for denne formentlig eller saafaldte radikale Anskuelse, for hvilken det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) i Dag har ført Ordet. Det, som tidligere skulde volde Betænkelse ved at gaa til Statslaan, var dette, at man levede under Provisorierne. Nu sagde vel det ærede Medlem fra Holbæk — og deri er der vel andre ærede radikale Medlemmer, som ere enige med ham — at vi vel nu vare ude over Provisorierne her i Rigsdagen, men at denne Afgørelse ikke var endelig, og at den ikke bliver endelig, før vi have faaet den